

Gudstjeneste i Skævinge & Lille Lyngby Kirker

den 8. december 2013

Kirkedag: 2.s.i advent/B

Tekst: Matt 25,1-13

Salmer:

SK: 268 * 447 * 49 * 258 * 272 * 275,2 * 275,3-6

LL: 268 * 258 * 272 * 275,2 * 275,3-6

I går kunne vi se i TVs nyheder, at der holdt en lang, lang kø af lastbiler efter hinanden op ad motorvejen fra færgehavnen i Rødby. Alle ventede de på at komme med færge, der jo naturligt nok var kommet lidt ud af sejlplanen grundet stormen Bodil. En lang række lastbiler.

Nu er færge klar og begynder at tage lastbiler ombord, og rækken af lastbiler begynder at flytte på sig. Lige indtil den kommer til Sofus' lastbil. Så går det hele i stå. Færge er kun halv fuld, og bag Sofus' lastbil holder endnu masser af lastbiler.

Tre timer før dette, sad Sofus i sin lastbil, og havde i forvejen siddet der i mange timer. Men, tænkte han, det her tager godt nok sin tid. Så han forlod nu sin lastbil og gik. Hvorhen og hvor længe er der ingen, der ved. Men problemet er jo nu, at Sofus ikke er i sin lastbil, og færge vil gerne have flere lastbiler med. Det mest sandsynlige, der vil ske, er jo, at alle venter på Sofus. Færge, lastbiler og hvad der ellers måtte være, venter på Sofus. Nej, det skal Sofus nok ikke regne med. Det er nok mere sandsynligt, at lastbilkøen kører uden om Sofus' lastbil og ombord på færge. Og den sejler uden Sofus.

Vi ville jo synes, det er helt urimeligt, hvis alle ventede på Sofus. Han må holde sig til, ellers køres der videre uden ham. Det tror jeg, at vi alle kan se det rimelige i.

Da Jesus gik på jord, brugte han fortællingen som sit middel til forkyndelse og undervisning. Og han brugte dagligdagens begivenheder og billeder for at fremme forståelsen. Smart nok. Hvis vi skal forstå et eller andet, så fremmer det forståelsen, hvis vi kan putte det ind i et eller andet, vi kender, kan tage udgangspunkt i eller knytte til. Men det vigtige er, at vi kan se det for os. Derfor lærer vi jo også, at hvis jeg har to æbler i den ene hånd og to æbler i den anden hånd, hvor mange æbler har jeg så? Det giver tallene 2 og 4 krop og billede, og er meget nemmere at forstå.

Lad os nu lege, at Jesus gik rundt hos os i dag, og holdt billedet med den lange kø af lastbiler ved Rødby Havn op for os. Ville vi så ikke stadig synes, at det kun er rimeligt, at færgen fyldes og sejler, når den er klar, også uden Sofus? Om det er Jesus eller mig, der fortæller om det, må jo komme ud på eet i forhold til, hvad vi synes om problemstillingen med Sofus' holdende lastbil midt i køen. Jeg tillader mig at gå ud fra, at det er vi enige om.

Da Jesus gik på jord, fortalte han en lignende fortælling, nemlig den om brudepigerne, som vi hørte i evangeliet. En fortælling hans tilhørere sagtens kunne nikke genkendende til. De kendte jo til deres skikke og traditioner ved bryllupper i byen. Så der er intet mærkeligt i historien. Man kan jo ikke komme og gå til en bryllupsfest som det nu passer en, og man er klar til. Det kan enhver vel nok forstå.

Det er meget vigtigt, at vi er med så langt. Det er også vigtigt for mig, at vi kan følge hinanden i dette. For fortællingen om

færgeskøen og brudepigerne kan meget vel gå hen og gøre os rygende uenige. I hvert tilfælde er Jesu fortælling en fortælling, der i dag skiller vandene blandt os præster. Det er også en fortælling, der vil skille vandene hos mange kristne mennesker. Det er også en fortælling, der vil få mange mennesker til at forarges over Jesus, forarges over evangeliet og måske kristendommen i det hele taget.

Det springende punkt og anstødsstenen i det hele er, at Jesus fortæller en fortælling, som er en lignelse. Fortællingen har altså et budskab, ligesom min fortælling med færgeskøen har en pointe. Helt ærligt, det ville faktisk være temmelig tamt og tomt at komme i kirke, og så har præsten ikke andet at fortælle om lange køer af lastbiler ved færgehavnen i Rødby. Men vi kender ikke på samme måde som Jesu tilhørere til bryllupsskikkene i hans samtid. Men vi kender til lange køer ved færgen. Jesu tilhørere ville ikke kende til lastbilkøer og motorveje, derfor bruger han billedet med brudepiger. Men pointen er, at der er en pointe.

Det anstødelige, det forargelige eller rettere pointen er, og kommer til udtryk i Jesu indledning til fortællingen: ”Da skal Himmeriget ligne...” (ti brudepiger/en færgeskø). Pointen bliver da, at der er nogle, der ikke kommer med i Himmeriget, lige som der er nogle, der ikke kommer med færgen. De kommer ikke med i Himmeriget, fordi de ikke er klar når Himmeriget kommer. De kommer ikke med færgen, for de er ikke klar, når den kommer.

Det er her, at vandene skilles. Det kan da ikke være rigtigt, at der er mennesker, der ikke kommer med ind i Himmeriget? Jeg må indrømme, at det ikke er det mest populære eller mest behagelige budskab at skulle bringe som præst. Men det er vigtigt for mig, at vi får fat i dette, for vi vil meget nemt kunne

høre eller læse utallige prædikener over dagens evangelium, hvor Matthæus og Jesus bliver vredet fuldstændig rundt som en anden slatten karklud, vendt og drejet og fortolket, for det kan da ikke være rigtigt. Der må være noget, de ikke udtrykker ordentligt eller vi ikke helt forstår. Eller: der må være noget, Jesus helt har misforstået. Ja, måske har han endda aldrig sagt noget sådant. Det er bare nogle af de måde, vi kan opleve dagens evangelium fortolket og forkyndt på. Og det er at putte blå i øjnene på os. Det er at skjule evangeliets sandhed for mennesker.

Dagens evangelium har den pointe, at når Jesus kommer, så vil der være mennesker, der ikke kommer med ham. Nemlig dem, der ikke er klar og har ventet hans komme.

Lignelsen giver ikke noget bud på, hvordan vi skal holde os klar. Det er efter min bedste overbevisning at overfortolke på lignelsens enkelte dele, at begynde at tolke olie og lamper og piger, der sover osv. Derfor kan jeg også bruge fortællingen om færgekøen med samme pointe. Lignelsens pointe er, at selv om det trækker ud, så kommer Jesus, og så skal vi være klar og vente ham. Hvordan vi skal være klar? – ja, det er derfor, det er gavnligt at gå i kirke flere gange eller læse i Bibelen, for det er der andre steder, der giver svar på. Det er i dag ikke tiden til at komme ind på det. Og dog, så giver dagens salmer ind imellem et hint om det. Men noget andet presser sig på.

For det første, hvis ikke jeg tager opfordringen til at være klar og vente Jesus alvorligt, hvorfor skal jeg så være det? Hvis ikke der i opfordringen er nogle konsekvenser, hvorfor skal jeg så tage den til mig? Det vil jo svare til, at der går en ned langs køen af lastbiler og siger, at de skal holde sig klar til færgen kommer: ”Ja, ja, den er go’ med dig”, siger Sofus. Og det er logik for burhøns, at han ikke kommer med. Det er logik for

burhøns, at venter vi ikke Jesu komme, så kommer vi ikke med. At sige andet er at lyve om evangeliet – om Jesus. Hvis nu ingen opfordrer til at være klar, så vil en Sofus jo bagefter komme og sige: Hvorfor sagde du det ikke?

Pointen er ikke, at det er tilfældigt, om man kommer med eller ej. Pointen er, at den, der er klar kommer med. Den, der venter Jesu komme, om end det trækker ud. Det handler ikke om at skille nogen ud, som bare er uheldige ikke at være på det rigtige sted i rette tid. Det handler om, at Sofus har fået at vide, at han skal holde sig klar, til færgen kommer, og det gjorde han ikke.

Heri er også et glædelige perspektiv, som vi også skal tage til os. Nemlig det perspektiv – og også den pointe – at selv om det trækker ud, så kommer Jesus. Vi fejrer jul, fordi Jesus kom. Det var der ingen, der opdagede. Det måtte fortælles. Vi fejrer advent, fordi Jesus kommer, og når Jesus kommer, så vil det ikke være skjult for nogen, som det ikke er skjult i datidens bryllupsbillede, når brudgommen går ud for at hente sin brud. Når Jesus kommer, så vil han tage dem med, der venter ham. Tage dem med til Himmeriget!

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen